

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1071/2022
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене Република Србија – Министарство унутрашњих послова, чији је заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1259/20 од 10.09.2021. године, у седници одржаној дана 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1259/20 од 10.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1259/20 од 10.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3463/19 од 24.01.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и тужена обавезана да јој на име мање исплаћене накнаде плата за време трудничког боловања, коришћења годишњег одмора и породилског одсуства за период од 01.11.2012. године закључно са 30.11.2015. године исплати новчане износе са законском затезном каматом, ближе одређене у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили на износе из става првог изреке уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање РФ ПИО, Филијала за Град Београд, према стопи важећој на дан уплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 296.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1259/20 од 10.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке, у делу којим је тужена обавезана да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 296.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је

решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиле за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове парничног поступка за период од доношења пресуде до извршности. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је тужбени захтев усвојен, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о потраживању тужиле по основу накнаде штете због мање остварене накнаде плате за време одржавања две трудноће, коришћења годишњег одмора, породилског одсуства и одсуства ради неге детета, у периоду од 01.11.2012. године закључно са 30.11.2015. године, као разлику између накнаде плате исплаћене тужилци у утуженом периоду и накнаде плате коју би остварила да јој је за обрачун накнаде утврђена плата у двоструком износу плате која се обрачунава и исплаћује запосленом на одговарајућем радном месту у седишту МУП, у висини утврђеној на основу одговарајућег вештачења, као штети која је за тужилцу настала и за коју одговара тужена, из разлога наведених у побијаној пресуди. Тужилци је у обрачунском периоду који се узима као основица за обрачун накнаде плате обрачунавана и исплаћивана плата у износима нижим од припадајућих по праву на увећану плату као запослене распоређене у Јединицу за финансијске истраге у саставу Службе за борбу против организованог криминала и од 26.12.2013. године унапређене у звање млађег референта I класе, о чему су судови одлучили применом материјалног права, с полазиштем на члану 11. Закона о финансијској подршци породици са децом који је био на снази у утуженом периоду и у складу са судском праксом ревизијског суда и правним ставом у погледу примене Уредбе о платама лица који обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала („Службени гласник РС“ бр. 14/03...114/14).

Ревизијом се у суштини оспорава утврђење о висини накнаде, што представља чињенично а не правно питање. Одређено се не указује на испуњеност законом прописаних услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Сходно изнетом, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу става 2. истог члана одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 24.12.2015. године, а преиначена 06.11.2018. године. Вредност предмета спора у побијаном делу износи 1.580.540,76 динара и очигледно је нижа од динарске противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, те ревизија није дозвољена према цензусу који је прописан у цитираној законској одредби.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**